

Sygn. akt IV U 71/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 stycznia 2017 r. (Nr (...))

w sprawie Z. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. R. do emerytury od dnia 1 grudnia 2016 roku.

Sygn. akt: IV U 71/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 12 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. R. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w H. od 1 października 1975r. do 31 stycznia 1990r., co stanowi 14 lat i 4 miesiące.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. R. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w Kółku Rolniczym w W. od 1 kwietnia 1974r. do 30 września 1975r., gdzie pracował na stanowisku traktorzysty, co mogą potwierdzić świadkowie (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. R. w dniu (...)ukończył 60-ty rok życia. W dniu 4 października 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 4 października 2016r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 22 lata, 1 miesiąc i 7 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat i 4 miesiące z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w H. od 1 października 1975r. do 31 stycznia 1990r. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 30 grudnia 2016r. k.38 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą okresu ubezpieczenia oraz stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 9 grudnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 9 grudnia 2016r. k.42 akt emerytalnych). Na wniosek ubezpieczonego z 22 grudnia 2016r., uzupełniony dokumentacją dotyczącą pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16. roku życia (wniosek k.43-50 akt emerytalnych), organ rentowy ponownie zbadał, czy ubezpieczony spełnia przesłanki nabycia emerytury i zaskarżoną decyzją z 12 stycznia 2017r. ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskazując, że po uzupełnieniu okresu ubezpieczenia okresem pracy w gospodarstwie rolnym, ubezpieczony spełnia przesłankę 25-letniego okresu ubezpieczenia, ale nadal niespełniona pozostaje przesłanka co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach (zaskarżona decyzja z 12 stycznia 2017r. k.53 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Kółku Rolniczym w W. od 1 kwietnia 1974r. do 30 września 1975r. i bezpośrednio z tego K. - w związku z włączeniem K. do Spółdzielni Kółek Rolniczych w H. – przeszedł na zasadzie ciągłości zatrudnienia do pracy w powyższej Spółdzielni (świadcstwo pracy z (...) w H. wskazujące na poprzednie zatrudnienie w Kółku Rolniczym w W. – w aktach osobowych ubezpieczonego). Przez cały okres zatrudnienia w Kółku Rolniczym w W. ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika. W ramach tego zatrudnienia wykonywał prace polowe np. przy sianiu, zbieraniu, opryskach na polach okolicznych rolników, a w okresie zimowym wykonywał zlecone prace transportowe, ewentualnie prace przy odśnieżaniu dróg za pomocą pługa przytwierdzonego do ciągnika (zeznania świadków: J. G. i A. S. k.15v-16 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.16 i k.15-15v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.21 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. R. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik,

który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Spółdzielni Kółek Rolniczych w H., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również bezpośrednio przez zatrudnienie w powyższej Spółdzielni, tj. w okresie zatrudnienia w Kółku Rolniczym w W.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym K., które trwało od 1 kwietnia 1974r. do 30 września 1975r., a zatem przez 1 rok i 6 miesięcy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę kierowcy ciągnika. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy ciągnika wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. R. przysługuje prawo do emerytury od 1 grudnia 2016r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z ponownym wnioskiem o to świadczenie.